

Dosarul nr. 2ra-129/19

Prima instanță: Jud. Hîncești, sediul Central (M. Macar)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (V. Sîrbu, V. Mihaila, A. Minciuna)

Î N C H E I E R E

23 ianuarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul:
judecătorii:

Ala Cobăneanu
Svetlana Filincova
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de Întreprinderea cu Capital Străin „Glas Troesch” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de către avocatul Veaceslav Jarovlea,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Întreprinderea cu Capital Străin „Glas Troesch” Societate cu Răspundere Limitată împotriva lui Leonid Hariton cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 26 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de către Întreprinderea cu Capital Străin „Glas Troesch” Societate cu Răspundere Limitată și s-a menținut hotărârea din 3 mai 2018 a Judecătoriei Hîncești, sediul Central,

c o n s t a t ă :

La 11 aprilie 2017, Întreprinderea cu Capital Străin „Glas Troesch” Societate cu Răspundere Limitată a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Leonid Hariton cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la data de 1 septembrie 2015 a livrat pârâtului marfă (geamuri termopan) în sumă de 90 000 de lei, fapt ce se atestă prin actul de predare-primire a mărfii din 1 septembrie 2015.

Reclamanta a menționat că, conform pct. 2 din actul de predare-primire din 1 septembrie 2015, cumpărătorul se obligă să achite vânzătorului costul mărfii în termen de 90 de zile din data recepționării.

A specificat că, termenul limită de achitare a costului mărfii procurate a expirat la data de 1 decembrie 2015, restanța neachitată constituind suma de 54 014 lei.

În continuare, prin cererea de concretizare a pretențiilor, reclamantul a invocat că circumstanțele de fapt expuse supra sunt datate cu 1 septembrie 2016, precum și actul de predare-primire a mărfii.

Totodată, a precizat că, termenul limită de achitare a datoriei a expirat la 1 decembrie 2016.

Reclamanta a mai explicat că, întru stingerea datoriei pârâtul a achitat în numerar suma de 36 000 de lei, fapt ce se probează prin dispozițiile de încasare a numerarului nr.1054 din 2 decembrie 2016 în sumă de 10 000 de lei; nr.727 din 9 decembrie 2016 – 7 000 de lei; nr.746 din 16 decembrie 2016 – 5 000 de lei; nr.983 din 30 decembrie 2016 – 10 000 de lei; nr.228 din 13 februarie 2017 – 2 000 de lei și nr.250 din 15 februarie 2017 – 2 000 de lei, restanța neachitată constituind suma de 54 000 de lei.

Astfel, Întreprinderea cu Capital Străin „Glas Troesch” Societate cu Răspundere Limitată a solicitat admiterea cererii de chemare în judecată, încasarea din contul pârâtului a datoriei în mărime de 54 000 de lei, precum și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 3 mai 2018 a Judecătoria Hîncești, sediul Central, acțiunea depusă de către Întreprinderea cu Capital Străin „Glas Troesch” Societate cu Răspundere Limitată a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 26 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de către Întreprinderea cu Capital Străin „Glas Troesch” Societate cu Răspundere Limitată și s-a menținut hotărârea din 3 mai 2018 a Judecătoria Hîncești, sediul Central.

La 22 noiembrie 2018, Întreprinderea cu Capital Străin „Glas Troesch” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de către avocatul Veaceslav Jarovlea a declarat recurs împotriva deciziei din 26 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu decizia contestată din considerentele ce urmează. Instanța ierarhic inferioară judecând apelul declarat și-a formulat concluziile pe baza unei ipoteze false, precum că actul de predare-primire a mărfii din 1 septembrie 2016 nu este veritabil și nu constituie mijloc de probațiune în sensul art. 117 din Codul de procedură civilă. De asemenea, la adoptarea soluției a aplicat legea care nu trebuia să fie aplicată (art. 211 alin. (1) din Codul civil), precum și nu a aplicat legea care urma să fie aplicată, adică art. 8 alin. (2), 208, 210, 214, 572, 666 alin. (1), 753 alin. (1) din Codul civil.

Recurenta a mai precizat faptul că, atât în instanța de fond cât și în instanța de apel pârâtul nu a contestat valabilitatea actului de predare-primire a mărfii din 1 septembrie 2016, semnat de către acesta personal. Iar, instanța de apel ignorând probele anexate la materialele cauzei, a respins în mod arbitrar apelul declarat.

În opinia recurente, instanța de apel a încălcat prevederile art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, care obligă judecătorii naționali să-și motiveze deciziile, pentru a nu lăsa părțile într-o stare de incertitudine și a nu le crea impresia că nu au fost auzite.

În drept, recurenta și-a întemeiat recursul în baza dispozițiilor art. 8 alin. (2), 208, 210, 214, 572, 666 alin. (1), 753 alin. (1) din Codul civil și art. 432 alin. (2) lit. a) din Codul de procedură civilă.

Întreprinderea cu Capital Străin „Glas Troesch” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de către avocatul Veaceslav Jarovlea a solicitat admiterea cererii de recurs, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea depusă să fie admisă integral.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de două luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 26 septembrie 2018, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la dosar lipsesc.

Astfel, recursul declarat la data de 22 noiembrie 2018, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Întreprinderea cu Capital Străin „Glas Troesch” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de către avocatul Veaceslav Jarovlea, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, completul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentei cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi

conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Întreprinderea cu Capital Străin „Glas Troesch” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de către avocatul Veaceslav Jarovlea, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Întreprinderea cu Capital Străin „Glas Troesch” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de către avocatul Veaceslav Jarovlea.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Svetlana Filincova

Nicolae Craiu